

LA LLUFA [✝]

I PARLANT D'ANDALUSIA, LA CULPA LA TÉ CATALUNYA

Temps d'eleccions a Andalusia

Guaita Catalunya com t'estima Andalusia, que en decidir llur futur, se t'atansa i et mima, com si fossis lo Cid Campeador. (Versos de Pere Llorigada i Campins, resident habitual d'una Institució benèfica psiquiàtrica).

I tal qual deia en Pere, s'apropen les eleccions andaluses i en tots els programes dels partits sobresurten dos punts cardinals: 1. ataque de guerrilla al enemigo político. Condenar sus corruptelas (unos siete minutos). 2 Ataque frontal por tierra, mar y aire contra el cáncer espanyol llamado Catalunya. Aprovechar lo que sea, aunque no sea (una hora y se aceptan preguntas).

I així comença la campanya Andalusia. No podrien dir alguna cosa de casa seva? No senyor.

Els conqueridors (gairebé tots andalusos o de per allà) van fer el mateix a les noves índies. Quan baixaven amb la creu i l'espasa en una platja nudista, i una vegada violades les dues terceres parts de la població femenina i la meitat de la masculina, els deien que la culpa de tots els seus mals i desgràcies venia dels seus déus estrangers, arribats tots de Catalunya, com el Sol, la Lluna, i el vent (la tramuntana concretament) i els asseguraven que si es convertien al seu déu o rei o govern (tan era) els conqueridors evitarien que els catalans els prenguessin l'or. I com sempre fan els conqueridors, van complir la seva

SOLO HABLARE DE LO QUE REALMENTE PREOCUPA A LOS ANDALUCES

paraula. Van prohibir a Catalunya negociar amb les índies, van deixar a la serena als indis i se'ls hi van endur l'or cap a Espanya (la bona).

Aquesta història està recollida en el discurs en que el Senyor Juanma Moreno Bonilla, te previst iniciar a la seva campanya a Sevilla. LLUFA.

